

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. Alia Episcoporum epistola ad eundem Constantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

scriptiones, & nomina Episcoporum A
vel Legatorum perferunt; sicuti idem
aliâ scripturâ instruerunt tuam sanctam
religiosamque prudentiam. His litter-
is scriptis, & Legatis ad Imperatorem
missis, palatiū proceres qui hæresi pa-
trocrinabantur, ipsam quidem epistola-
lam Imperatori tradiderunt: sed Lega-
tos minime introduxerunt, Principem
publicis negotiis districtum esse asseve-
rantes. Hec autem idecirco faciebant,
quod crederent Episcopos longioris
mortæ tædio cruciatos, & civitates sibi
commissas revisere cupientes, vallumq;
quod aduersus hæresin oppositum fuc-
rat subruere ac dissipare coactum iri.
Verum ista fraus nihil profuit. Nam
generosi illi fidei propugnatores, alte-
ram rursus epistolam ad Imperatorem
misserunt, poscentes, ut & Legati susci-
pererentur, & Concilium dimitteretur.
Quam quidem Epistolam hic quoque
apponam.

τὰς ἵππουραφὰς καὶ τὰς τῶν ἐπισκόπων Φρο-
σηγορέας κομίζεται, οἱ πινες καὶ ἔξ αὐτῶν τῷ
θείων γραφῶν τελικοῖς στοιχίοις αναδιδάξε-
σιν. Τέταν γραφέντων, καὶ τὸν πέτρας βεωθ-
ποσαλέντων, οἱ βασιλεῖς τοῦ θεοῦ μαστούς,
τὸν αἰρέσεως περγαλίθους, τῶν μηνὸν ἐπιστολ-
λαβόντες αἴπερ μοσαγτῷ βασιλέα. Εὖ τὸ πέτρα-
θεούς εἰσήγαγον, αἵτις κοινὰς εἰλέσθης Φρο-
πίδας τὸν κρατῆσαι φήσαντες ταῦτα τὸν φρο-
ντιζεινοί τε εἰποτέρες μηδεράνιοντα τέχει-
ν τὸ μηνόν, καὶ τὰς ἑκατέρους μηδίας πολέας
ποτεῖνται καταλαβεῖν, αναγκαῖς ποτε εἰδού-
ξαι καὶ καταλῦσαι τὸν καὶ τὸν αἰρέσεως ἔξοδον.
Τέλια τούτα διέξοδον. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἀντετόμηκαν-
μα. ταύτων γοῦν ἡ γηναῖοι τὸ πέτρας περιμα-
χοι, ἀτέραν ἐπιστολῶν ἐξέπεμψαν τῷ βασι-
λέᾳ, καὶ εὖ πέτρας δεκτῆναι καὶ σφάξαν-
το τὴν αὐτούς καταλαγῆντες. ἐντέημι τοῦτον τὸν

C A P. XX.

Alia Episcoporum epistola ad Constantium.

*Victori Constantio Imperatori Episcopi
apud Ariminum congregati.*

ACCEPI MUS litteras clementia-
tuæ, Domine Imperator glorio-
fissime, quibus significas, ob publico-
rum negotiorum necessitatem, tibinon
licuisse, haec tenus Legatos nostros ad
conspectum tuum admittere: jubesq;
ut eorum reditum eo usque expecte-
mus, quoad pietas tua per illos cognov-
erit ea, quæ sunt à nobis convenienter
majorum nostrorum traditioni decre-
ta. Nos vero nunc quoque profitemur
his litteris, & affirmamus, nullatenus
nos a proposito nostro discedere. Id
enim etiam Legatis nostris mandavi-
mus. Petimus autem ut placido ac se-
reno vultu, tum præsentia mediocri-
tatis nostræ scripta jubeas perlegi, tum
ea quæ per Legatos nostros mandavi-
mus, benigne suscipias. Ceterum quam
grave sit & minime consentaneum, ut
felicissimis temporibus tuis tot Eccle-
siæ Episcopis destituta esse videantur,
clementia tua nobiscum intelligit. I-
terum ergo oram⁹, gloriofissime Imper-
ator, ut ante hyems asperitatem, si id
benignitati tuae placuerit, ad Eccle-
siæ nostræ remeare nos jubeas: qua-
tenus omnipotenti Deo, & Domino ac

Κεφ. κ.
Αλητίπεισθαι τῷ θρόνῳ καὶ σύντικον.
Νικηθῆ καντακίω βασιλεῖ, ὃ ἐν δρομίᾳ
ἐπίσκοποι.
ΤΑγράμματα τῆς δύμενείας ἐδέξα-
μενα δέσποιαν διόχοταλε αὐτοκράτορες,
ἄννα φειχόδοτι διὰ τὴν δημοσίαν ἀνάλημ-
τεως τὸς ημέτερου πρέσβεως θεωρῆσαν εἰδυ-
νῆτος καὶ ημᾶς ἡ κελεύσης τὴν τετωνέπανοδα
ἐκδέξας, ὅπως τὸν ημέτερον σκοπὸν καὶ τὰ
δόματα τῶν περγάμων ἢ σημεῖα ἐπηγν.
αἱ λαὶ μὲν ἐκεῖνος ἀπηγέλει μεθα, οὐδὲν τρο-
πω ἔσαντον διπλοῦ ιδίας περγάμεσσας ἀναχω-
ρεῖσαντας, καὶ μὴν ἐτέτοιο τοῖς γε αρματιτη-
σιών δύμενειαν ἀναδιδάσκομεν, καὶ ταῦτα
λέμενοι δύμενει περγάμοντα γράμματα τῆς
ημεῖας ταπενότη **⊕**, ἐνίς νεῦτη διετέοι-
σε αποκενόμενα, κακεῖνα ἄ πνα διὰ τῆς
ημεῖας περγάμεων τῇ σημεῖα δινένει **⊕**
αἱ κεντάλα μεθα, οὐδέως περγάμος δέξῃ **⊕** οὐδὲν
συγνόνη καὶ ἀνακόλυθον, οὐαὶ σὺ τοῖς μακα-
ρεύσατοις συκαρροῖς τοσοῦ **⊕** ἐκκλησίαισι αὐτού-
ν πεισκόπων δοκῶσιν εἶναι, ή σημένθα ὁμοίας
ημιν γνώσκει. Μιο δὴ τάλαι εἰδόχοταλε αὐ-
τοκράτορες δέσμευθα, οὐα πρῷτον δινότητος τε **⊕**
μῆρ **⊕**, εἰ δρέσκετη σῇ φιλανθρωπίᾳ, εἰς τὰς
ἐκκλησίας θάσημελέγεις ἐπανελθεῖν κελεύσοις
ὅπως δινηθῶμεν τὰ παιτίκρατοις θεοῖς, καὶ

τῷ γειτωτῷ οὐδὲν δέ, τῷ δεσπότῃ καὶ Καῖσαρι
ημέρᾳ, υπὲρ τοῦ κατασάσεως Θρασύλλου αὖται
μὲν τῷ λαῶν, καθὼς ἐποίησαμεν, Καποδιμεν,
μηχισας ικεσίας προσενεγκειν.

A Servatori nostro Iesu Christo, Filio eius
unigenito, solennes pro Imperio tuo
preces una cum populis celebrare pos-
simus, sicut & antea semper fecimus;
& nunc cum maxime optamus.

Κεφ. κα'.

Περὶ ἓντειν τῆς θείας γυμνηπειροσούδας, καὶ ιδίως
πίστιν εἰς ὑπέρ τοῦ θεοῦ σαρκὸς οὐκέτιας ζητεῖσθαι.

MΕΤΑ τήνδετειν Πηνειολίτον βασιλέ-
ως θυμὸν καθαπέλασες, ἀγρυπνοὺς ἀκον-
τας τῷ Πηνειοπώῳ σὲν πλείστους πνα τώ-
λη τῆς θράψης νίκη ἥδιον ματαυτῷ χρέωτος,
σὲν μὲν βακολίστασις δὲ ἀπλότητα, σὲν δὲ
δεξιά μενον, τὴν πάλαι τῷ διστομίας αὐ-
τοῖς ἔξαρτεσαν ἔξεργαστας μηχανήν. Καὶ
τὴν μηνίαν καὶ τὸ ὁμούσιον ἔξορυξα τῆς
πίστεως ἐν θεῖαι ἡ αὐτὴ τετωτός ομοιον. ἐνί-
θημι ἡ καὶ ταυτητή οὐσία, ἡ οὐδὲν οὐέχει-
σαν, αὐτὸς τὸν δρέπανον μετασείσας αἰνέτεχ-
σαν καὶ τὸ Ιωάννης δινύν μητερέεντες αἰνέχον-
ται, αὐτὸς δινύν ομοίας κηρύζεστι τὸ αὐτόμοιον.
Πίστις ἐπέδεισα ἐν νίκῃ τῷ θράψης, ἡ οὐέχεισα.

Πισθομενοὶ ἔνα καὶ μόνον αἴτιον θεὸν
παλέρεσταν κορεάτορα, οὐδὲ τὰ πάντα· καὶ
εἰς τὸν μονογενῆ ποντιθεῖ, τὸν πατέρα πάντων αἰ-
ώνων καὶ ταφάσις δέχεται θυντήντα ἐπὶ Σ
θεᾶς δι' εἰ τὰ ταύτα εἰχρέο, τάπε δέρθει καὶ τὰ
ἀόρεστα θυντήντα ἡ μονογενὴ μόνον ἐπὶ μόνη
τε τωταρέος, θεὸν ἐπὶ θεῷ, ὁ μονογενὴς γεθυντικό-
τιδινὸν τωταρέοντας ταῖς γραφαῖς ἐπὶ τὸν θυντόν
ερθεῖς οἰδεν, εἰ μὴ μόνον ὁ γεννήσας αὐτὸν πα-
τέρ. τετον οἰδα μηδε μονογενὴθεεῖς καὶ,
τέμποι οὐ τε τωταρέος ταφάγεγενθεὶς ἐπὶ τῷ θύ-
ρων καθὼς γεγραπτοί, εἰς καθάρεσιν α-
μαρτίας καὶ θανάτου, καὶ γεννητήντα ἐπὶ πνεύ-
ματοι οὐδὲ καὶ μαρτίας τῷ θωράκει, καθὼς
γεγραπτοί, καὶ σάρκα. καὶ σωματαραφέντα
μετά τῶν μαθητῶν, καὶ πάσης τῆς οἰκουμενίας
ταπεινήσεις καὶ τὴν βέλησιν τε τωταρέος,
ταρρὼν ταφάπτωτα, ληπτανότα καὶ τα-
φέντα, καὶ εἰς τὰ καταλαχθόντα κατελθόντα. οὐ
αὐτοῖς αδηνέτεσσοματε. οὐ αἰνετόντα διτο τὸν
νεκρὸν τῇ τεττημέρᾳ σωματαραφέντα με-
τά τῶν μαθητῶν οὐσαράκοντα ήμερῶν πληρώ-
μενον καὶ ανεληφθέντα εἰς σὲν θρανός, καὶ
κατεζόμενον ἐκδεξιῶν τε παλέρης οἰρχόμενον
τεττημέρης της αἵρασάσεως μηδόξεις

CAP. XXI.

Desynodo apud Nicen Thracie congregata, &
desiderata formula ibi conscripta.

POstallatam hanc epistolam, Ariani
cum Imperatoris animum ad ira-
cundiam incitassen, plerosque ex E-
piscopis invitatos ad oppidum Thracie
duxerunt, cui nomen est Nice. Cumq;
ex his aliis dolo decepissent ob simili-
tatem, alios metu oppressissent, per-
suaderunt illis ut fraudem quam ipsi du-
dum adversus pietatem excogitarant,
absolverent: & substantia quidem ac
consubstantialis vocabula ex fidei for-
mula removerent; eorum autem loco,
simile substituerent. Porro fidem tunc
ab illis promulgatam, hoc loco adscri-
bam, non quod recte se habeat, sed
quod Arii factionem manifeste coar-
guat. Neque enim nostri temporis
Ariani eam amplectuntur, sed pro si-
mili, dissimile prædicant.

Fides apud Nicen Thracie exposita, que
non recta est.

Credimus in unum solum ac verum
Deum Patrem omnipotentem, ex quo
omnia. Et in unum Filium Dei uni-
genitum, qui ante omnia secula & ante
omne principium genitus est ex Deo;
per quem omnia facta sunt, visibilia &
invisibilia. Qui genitus est Unigenitus
solus ex solo Patre, Deus ex Deo, si-
milis Patri qui ipsum genuit secundum
Scripturas: cuius generationem nemo
novit, nisi Pater qui ipsum genuit. Hunc
unigenitum Filium Dei, ab Patre missum
est ex cœlo descendisse novimus, sicut scri-
ptum est, ad culpam mortemq; abo-
lendam: & ex Spiritu Sancto natum de
Maria virgine, sicuti scriptum est, se-
cundum carnem. Et cum discipulis ver-
satum esse: & universa dispensatione
juxta Patris voluntatem impletâ, cruci-
fixum, mortuum & sepultum, ad infe-
ros descendisse: quem inferi ipsi tremu-
erunt. Eundem tertia die resurrexisse,
& cum discipulis versatum fuisse per
quadraginta dies. Deinde assumptum
in cœlos, sedere ad dexteram Patris: &
in ultimo resurrectionis die venturum

N iii